क्रमात् प्रववृते सोऽथ नटचारणसंकुलः ।
प्रेक्षिलोकसमाकीर्णस्तत्र यात्रामहोत्सवः ॥२२२॥
द्विजोऽपि कौतुकाकृष्टः पर्यटन् रङ्गमञ्जसा ।
कन्योक्तचिह्नज्ञातस्य नागस्यान्तिकमाययौ ॥२२३॥
पार्श्वस्थिताभ्यां कन्याभ्यां पूर्वमावेदितोऽथ सः ।
द्विजन्मने व्याजहार स्वागतं नागनायकः ॥२२४॥
ततः कथान्तरे क्वापि पृष्टः कारणमापदां ।
जगाद तं द्विजन्मानं निःश्वस्य श्वसनाशनः ॥२२५॥
अभिमानवतां ब्रह्मन् युक्तायुक्तविवेकिनां ।
युज्यते वश्यभोग्यानां दुःखानामप्रकाशनं ॥२२६॥
परदुःख समाकर्ण्य स्वभावसुजनो जनः ।
उपकारासमर्थत्वात् प्राप्नोति हृदयव्यथां ॥२२७॥
वृत्तिं स्वां बहु मन्यते हृदि शुचं धत्तेऽनुकम्पोक्तिभिर्व्यक्तं
निन्दति योग्यतां मितमतिः कुर्वन् स्तुतीरात्मनः ।
गर्व्योपायनिषेवणं कथयति स्थास्नुं वदन् व्यापदं श्रुत्वा
दुःखमरुन्तुदां वितनुते पीडां जनः प्राकृतः ॥२२८॥
अत एव विवेक्तॄणां यावदायुस्स्वमानसे ।
जीर्णानि सुखदुःखानि दह्यन्ते चितानलः ॥२२९॥
कः स्वभावगभीराणां लङ्घयेद्धिरापदं ।